

skellig sprogbrug, men jeg synes, det er godt, at vi også kan have diskussionen i Nordisk Råd, og jeg synes, det er vældig godt, at Dansk Folkeparti og andre får sig nogen over snotten, når de siger de ting, som jeg i hvert fald har lært hjemmefra, at man ikke siger om folk.

Formanden:

Der var måske nok et par af fru Margrete Auken's udtryk, som jeg mener skulle have været lidt anderledes, uden at jeg dog direkte vil påtale det. Jeg lægger vægt på, at vi holder et ordentligt debatniveau her i salen.

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Til fru Margrete Auken: Jeg tror, det også for fru Margrete Auken vil være en god ting at diskutere lidt om ytringsfriheden. Det er stort set, hvad jeg har at sige til fru Margrete Auken.

Til fru Line Barfod: Med hensyn til ytringsfriheden har jeg ikke tænkt mig på nuværende tidspunkt at stille nogen forslag. Jeg har bare spurgt til ytringsfriheden, om der har været talt om ytringsfriheden, fordi vi synes, det er så væsentligt. Når man skal snakke om det ene, bør man også snakke om det andet, og det var som udgangspunkt netop kun med hensyn til budgetterne, hvor der er afsat penge til bekæmpelse af racisme.

Til hr. Ole Stavad: Jamen det kan da godt være, hr. Ole Stavad mener, at vi skal have de baltiske lande og Nordrusland og det hele ind under EU, og hvad ved jeg. Men jeg mener altså, at Nordisk Råd skal fungere som det gamle Nordisk Råd. Selvfølgelig er der da ting, man kan tage op, bl.a. miljø og fred og sådan noget, men jeg mener ikke, man bare skal udvide Nordisk Råd, så man skal mødes i tide og utide. Jeg mener også, at det, som vedrører de forskellige landes parlamenter, er noget, vi skal snakke om internt her i Folketingssalen, men jeg mener ikke, at vi også skal til at diskutere det andet, for så bliver det jo en heldagsforestilling.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg skal bare som afslutning på denne runde sige, at det sådan set er fru Anita Knakkegaard, der vil lave det nuværende Nordisk Råd om.

Der er sket den glædelige udvikling, som fru Margrete Auken også var inde på, at efter at Muren faldt, blev der her i Norden frihed til at diskutere hvad som helst, også sikkerhedspoli-

tik, som tidligere var et af de forbudte områder. Derfor har vi gennem de sidste 10-12 år udviklet meget tætte kontakter – ikke alverdens møder hele tiden, hvor vi skal mødes alle sammen, men masser af tætte kontakter – der gør, at vi kan være med til også at fremme den demokratiske udvikling og være med til at understøtte de strukturer, der skal til, for at demokratiet får mulighed for at udvikles de steder, hvor det har været fraværende i mange år, bl.a. gennem støtte fra os og gennem en tæt dialog. Det vil jeg meget gerne holde meget fast i, og jeg håber ikke, det vil lykkes Dansk Folkeparti og fru Anita Knakkegaard at få de dele luget ud af Nordisk Råd, for så begynder det at blive uinteressant.

Formanden:

Så er det hr. Kaj Ikast som ordfører.

Kl. 13.35

Kaj Ikast (KF):

Jeg vil gerne takke ministeren for denne rapport. Den er jo som sædvanlig meget grundig og meget lærerig, men den kunne måske godt sælge sagen lidt bedre. Hvis jeg skal sige det sådan, er det jo nok ikke den, der læses først i Ekstra Bladet. Men har vi egentlig noget at skamme os over, eller har vi det modsatte? Alle disse facts, der står her, er glædelige.

Jeg tænker tilbage på, at det vel er ved at være 5 år siden, vi oprettede den danske ambassade i Berlin – ikke som kun en dansk ambassade, men som en nordisk ambassade, hvor vi fem lande stod sammen. Dengang rystede man også i de forskellige hovedstæder her i Norden for, at nu tabte vi vores selvstændighed i udenrigspolitikken. Men det har vel været en succes uden lige, at vi netop placerede os i Berlin med ansigtet mod øst og ryggen mod hele den baggrund, vi har, nemlig mod vest, således at vi kunne være formidlere fra den nordiske ambassade.

Jeg mener, at Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd har gennemført så mange ting i de sidste 10 år, at når vi i næste uge fester for 50-årsdagen – og det er der grund til – har vi opnået meget større gevinster, end man kan se af disse meget strikte resultater, som står i redegørelsen. Jeg tænker på hele den forandring, der skete med den nordlige dimensionsdiskussion, hvor vi for første gang sad med Nordisk Råds Præsidium i Dumaen i Moskva og kunne forhandle direkte om situationen i det nordlige Atlanterhav; hvordan vi kunne fortælle, hvor mange ubåde der